Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

105549

Overettelse.

Wilhelm E s s e r.

Oslo, den 3. Oktober 1948.
f.t. Möllergate 19.
Kretsfengsel Avd.A.

Til

sjefen for det kgl. norske justis- og politidepartement

herr statsråd G u n d e r s e n.

- personlig -

O s l o.

Jeg tillater med herved å forelegge følgende anliggende for statsråden som det norske rettsvesen er betrod til:

Jeg er tysk statsborger og var som Kriminalrat tilhörende sikkerhetspolitiet. Ved kapitulasjonen i mai 1945 ble jeg tatt til fange og den 10. september 1948 av Eidsivating lagmannsrett dömt til tvangsarbeid i åtte år. Det er erklært ankemål til Högsterett.

I forbindelse med fengslingen og straffesaken er spörsmålet atter og atter dukket op, hvilken rettsstilling jeg som tysker har i Norge. Dette spörsmål som i mange slags henseender er av prinsipiell betydning, ble av riksadvokaten avgjort i den rettning at jeg krigsfange er. Lagmannsretten hat sluttet sig til denne rettsopfatning. Jeg henviser til lagmannsrettens slutning som i avskrift er vedlagt, datert den 24. juli 1947.

Med disse to avgjörelser står det visstnok fast, at den internasjonale overenskomst om behandlingen av krigsfanger i sin avfattelse av 27. juli 1929 er å anvende på meg. Dertil tör jeg höfligst bemerke, at såvel Norge som Tyskland er signatarmakter til denne overenskomst.

[illegible] krigsfangene ikke bare bestemte

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

gått statsrådens opmerksomhet, at disse rettigheter blir forhold meg og likeså mine medfangene kamerater. De viktigste av disse rettigheter er visstnok bl.a.:

1.) Rett til krigssold, (artikel 23, avs. 1 i overenskomsten av 27. juli 1929.), hvorav et passende beløp vilde være å avsette for husly og forpleining. Dette forlangende synes ikke å være ubillig, for etter overenskomstens artikel 23, avs. 3 er Norge berettiget å kreve full erstatning for disse utbetalinger av Tyskland under fredsforhandlingerne.

2.) Rett til å röke. (Artikel 11, avs. 3 settning 2 i overenskomsten av 27. juli 1929.)

3.) Tannlægebehandling. (Artikel 13 - 15 i overenskomsten av 27. juli 1929.) Dertil bemerker jeg supplerende at tannlægebehandling allerede i flere tilfelder uttrykkelig er blitt avslått av fengselsforvaltningen.

Jeg vil gjerne höfligst be om å dra omsorg for at disse folrettslige bestemmelser blir påaktet. Det vilde være formålsmessig, at en slik ordning ikke bare blir truffet bare for meg alene men også for alle andre tyske fanger som befinder sig i den samme rettssituasjon som jeg.

Etter mitt kjennskap var det jo nettop Norge som i förste rekke var delaktig i at fredsoverenskomstene i Den-Haag kom istand og har av denne grunn fått retten til å avgjöre tildelingen av Nobelfredsprisen. Det vilde altså nettop ligge i den norske rettstradisjons mening at overenskomsten om behandlingen av krigsfanger blir overhold i enhver retning. Dessuten tillater jeg meg også å henvise til at den store politiks mål i etterkrigstiden dog er å utbygge de internasjonale bestemmelser og innretninger ytterligere. Men dette arbeide vil så dog kun kunde komme til å lykkes når de allerede gjældende folkerettslige regler som overenskomsten om behandlingen av krigsfanger blir påaktet, så meget mere som denne overenskomst ikke tjener politiske hensikter men kun den alminnelige menneskelighet. (Artikel 2 i overenskomstem

vilde endelig også ligge i Norges interesse un-

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

sin side folkerettslig på enhver måte har handlet korrekt.

Jeg ber hörligst, muligst a påskynde utgreiingen av de ovennevnte spörsmål, etter at denne regellöse mellemtilstand vedvarer lenger enn tre år.

Mit vorzüglicher Hochachtung.

sig. Underskrift.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Wilhelm E s s e r.

Oslo, den 3. Oktober 1948.
z.Zt. Möllergate 19 Abt.A.

Jnr: 935719/48

An den
Chef des Kgl. norwegischen Aussenministeriums

Herrn Staatsrat L a n g e.

O s l o.

LINK TIL UD
NOV 1948
22 | a | 2

Hiermit erlaube ich mir, Jhnen Abschrift eines Schreibens zu übersenden, dass ich gleichzeitig an den Chef des Justizdepartements Herrn Staatsrat G u n d e r s e n gerichtet habe. Ich glaube, dass meine Ausführungen für das Utenriksdepartement von Interesse sein müssen, weil die Frage der Behandlung der deutschen Kriegsgefangenen bei den Friedensverhandlungen mit Deutschland zur Sprache kommen wird.

Mit vorzüglicher Hochachtung.

Wilhelm Esser
Kriw.-Rat